अतस्त्वामेवाहमभजमित्याह तंत्वेति किंच प्रार्थयतेस्यादिति अरणंशरणम् सृतिभिर्देवतिर्यगादिभिर्जन्मभिः पाठांतरेत्वर्थवादबहुलकर्मश्रवणै रित्यर्थः कथंभूतस्यतव यस्त्वमनृतस्यसंसारस्यअपवर्गोनाशोयस्मात्सः भजंतमुपयाति आत्मसात्करोति तस्यतवांघ्रिरिति भीतस्यहिशरणमेवानुरू पंभजनयोग्यमतस्त्वामहमभजमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ येचोक्ताराज्ञांबहवोगुणाराजपुत्रीप्सिताभूपैर्लोकपालविभूतिभिरित्यादिना तत्रसेर्ष्यंसशापं सांगुलिभंगंचाहद्वाभ्याम् तस्याःस्युरिति खराइवकेवलंभारवाहाः गावोबलीवर्दाइवनित्यंव्यापारक्लिष्टाः श्वानइवावमताः बिडालाइवकृपणाःहिं स्राश्वभृत्याइवकिंकराः नृपास्तस्यादुर्भगायाःपतयःस्युः यस्याःकर्णपथंत्वत्कथानप्राप्तुयादिति ॥४४॥ तथाहि तेपदाब्जमकरंदमजिघ्रतीसतीया स्त्रीविमूढा साकांतोऽयमितिमतिर्यस्याःसाकांतमतिःजीवच्छवंभजति त्वगादिभिर्बहिःपिनद्धंछन्नमंतर्मांसादिमयमिति ॥ ४५ ॥ यदुक्तमुदासी

तंत्वाऽनुरूपमभजंजगतामधीशमात्मानमत्रचपरत्रचकामपूरम् ॥ स्यान्मेतवांघ्रिररणंसृतिभिर्भ्रमंत्या योवैभजंतमुपयात्यनृतापवर्गः ॥ ४३ ॥ तस्याःस्युरच्युतनृपाभवतोपदिष्टाःस्त्रीणांगृहेषुखरगोश्वबिडाल भृत्याः॥ यत्कर्णमूलमरिकर्षणनोपयायाद्युष्मत्कथामृडविरिंचसभासुगीता॥ ४४॥त्वक्श्मश्रुरोमनख केशपिनद्धमंतर्मांसास्थिरक्तकृमिविट्कफपित्तवातम् ॥ जीवच्छवंभजतिकांतमतिर्विमूढायातेपदाब्ज मकरंदमजिघ्रतीस्त्री॥ ४५॥ अस्त्वंबुजाक्षममतेचरणानुरागआत्मन्रतस्यमयिचानतिरिक्तदृष्टेः ॥ यर्ह्य स्यवृद्धयउपात्तरजोऽतिमात्रोमामीक्षसेतदुहनःपरमाऽनुकंपा॥ ४६॥ नैवालीकमहंमन्येवचस्तेमधुसूद न॥अंबायाइवहिप्रायःकन्यायास्याद्रतिःक्वचित्॥ ४७॥

नावयमित्यादिनातत्राह अस्त्विति यद्यपित्वंनिरपेक्षःतथाऽपिमम तेचरणानुरागोऽस्तु मयिचमय्यपि नअतिरिक्ताअतिशयवतीदृष्टिर्यस्यतस्यते आत्मन् आत्मन्येवरतस्य तर्हितवतेनकोलाभः त्वच्चरणानुरागएवम हान्लाभः किंच यर्हिअस्यविश्वस्यवृद्धयउपात्तारजसोऽतिमात्राऔत्कंठ्यंयेनसः तथाभूतःसन्मामीक्षसे उएवार्थे हहर्षे तदेवनःपरमानुकंपाअ त्यनुपहइति ॥ ४६ ॥ तदेवंसर्वंतदुक्तंप्रतिव्याख्यायप्रसन्नचित्ता मंत्रमुपदिशंतीआह द्वाभ्याम् नैवेति अथात्मनोऽनुरूपमित्यादितेवचः अली कंमिथ्येतिनैवमन्ये यतोलोकेकन्यायाएवक्वचिद्रतिर्भवति यथाकाशिराजकन्यानामंबांऽबालिकांऽबिकानांतिसृणांमध्ये अंबायाःकन्यायाएव शाल्वेरतिर्जातातद्वत् ममरतिस्तुत्वय्येवपर्यवस्यतीत्यभिप्रायः ॥ ४७॥